

Folketingets Europaudvalg

Dato:

Folketinget har i skrivelse af 9. oktober 2006 (ad KOM (2006) 0399; REU alm. del – bilag 22) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 4:

”Ministeren bedes – i fortsættelse af den tekniske gennemgang den 29. september 2006 af forslag til forordning om lovvalg i ægteskabssager (KOM (2006) 0399) – sammenligne fordele og ulemper ved at regulere området gennem konventioner i forhold til en EU-regulering.”

Svar:

Forslaget indeholder følgende hovedpunkter:

- Ændring af de gældende regler om international kompetence i ægteskabssager (separation og skilsmisse):
 - ❖ indførelse af mulighed for at indgå aftaler om international kompetence i ægteskabssager
 - ❖ ændring af kompetencereglerne i relation til ikke-medlemsstater
- Ændring af de gældende regler om international kompetence i sager om forældreansvar (forældremyndighed, samvær mv.), som konsekvens af førnævnte ændring
- Indførelse af regler om lovvalg i ægteskabssager

Ved forslaget ændres den gældende EU-regulering af behandlingen af ægteskabssager og sager om forældreansvar i forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (den nye Bruxelles II-forordning). Denne forordning indeholder bl.a. regler om international kompetence i ægteskabssager og i sager om forældreansvar. Disse regler giver imidlertid ikke ægtefællerne mulighed for at indgå aftale om international kompetence, bortset fra en snæver mulighed for at kæde en sag om forældreansvar sammen med en ægteskabssag. Dette betyder, at en EU-medlemsstat, som forordningen gælder for, ikke har adgang til at fastsætte regler, der giver ægtefæller mulighed for at aftale, at en ægteskabssag skal behandles i den pågældende stat.

Indførelse af mulighed for at indgå aftaler om international kompetence i ægteskabssager kræver derfor fællesskabslovgivning.

Ved forslaget ændres endvidere forordningens regler om international kompetence i situationer, hvor kompetencereglerne medfører, at en ægteskabssag ikke kan behandles i en medlemsstat. I stedet for som udgangspunkt at overlade den internationale kompetence i sådanne situationer til national ret, foreslås det at indføre harmoniserede kompetenceregler. Dette kan kun gennemføres gennem fællesskabslovgivning.

Fællesskabslovgivningen, herunder den nye Bruxelles II-forordning, indeholder ikke regler om lovvalg i ægteskabssager. Spørgsmålet om, hvilken stats lovgivning der skal finde anvendelse på en ægteskabssag, der behandles i en EU-medlemsstat, afgøres derfor af den pågældende stats egne internationale privatretlige regler.

Det følger af EF-traktatens artikel 61, litra c, og artikel 65, litra b, at Fællesskabet kan vedtage foranstaltninger vedrørende civilretligt samarbejde i spørgsmål med grænseoverskridende virkninger i det omfang, det er nødvendigt for det indre markeds funktion. Dette omfatter blandt andet foranstaltninger til fremme af foreneligheden mellem medlemsstaternes regler om lovvalg.

Da der ikke på fællesskabsniveau findes regler om lovvalg i ægteskabssager, vil fællesskabsretten ikke være til hinder for, at medlemsstaterne på traditionelt mellemfolkeligt plan udarbejder en konvention herom.

Dette vil imidlertid være uhensigtsmæssigt, ikke mindst fordi udarbejdelsen af en sådan konvention ikke vil være undergivet de procedurer, herunder i relation til retssikkerhed, der gælder for fællesskabslovgivning. Endvidere vil ikrafttrædelsen af konventionen i alle medlemsstater afhænge af de gennemførelsesforanstaltninger, der i de enkelte medlemsstater er nødvendige for at sætte en konvention i kraft der. Dette vil kunne forsinke ikrafttrædelsestidspunktet.

Det er på denne baggrund regeringens opfattelse, at området bør reguleres gennem fællesskabslovgivning.

Det bemærkes i den forbindelse, at en konvention om lovvalgsregler i ægteskabssager kun kan gennemføres i Danmark ved lov.

Lars Barfoed

/